

کسی باور نمی‌کند که ما ز ندرانی هستیم

گفت‌وگوبا «شهاب شکوری» که گزارش‌های فوتبالی‌اش به زبان عربی در شبکه‌های اجتماعی پربازدید شده است

مجید حسین زاده | روزنامه‌نگار

کاربران شبکه‌های اجتماعی قرار گرفته و پربازدید شده، مربوط به «شهاب شکوری» است. در مینی پرونده امروز زندگی‌سلام با او درباره هدفش از گزارشگری فوتبال به زبان عربی، واکنش‌های هواداران فوتبال و... گفت‌وگویی داشتیم. او در ابتدای این مصاحبه می‌گوید: «این اولین مصاحبه من درباره حرفه گزارشگری‌ام با یک رسانه است و اولین‌ها هیچ‌وقت از یاد نمی‌روند.»

فقط گل‌ها را گزارش عربی می‌کنم

از او می‌پرسم که آیا الان یک بازی ۹۰ دقیقه‌ای را به‌طور کامل به عربی گزارش می‌کند که می‌گوید: «من باید با خودم و شما صادق باشم. گزارش‌های من، الان آفلاین است. من هنوز عربی به‌طور کامل یاد نگرفتم و صحبت‌هایم دست و پا شکسته است. یک وقت‌هایی برای گزارش‌هایم از دوستانم در خوزستان، دبی و... کمک می‌گیرم، باید روی لهجه‌ها قوی‌تر کار کنم و برای کلمات کلیدی هم کمک می‌گیرم. فعلاً در توانم نیست که ۹۰ دقیقه گزارش‌گری عربی داشته باشم. البته چند وقتی است که کلاس عربی می‌روم و اگر خدا بخواهد، قول می‌دهم تا یک سال و نیم یاد در نهایت ۲ سال دیگر اولین نفری در ایران باشم که ۹۰ دقیقه گزارش‌گری عربی انجام می‌دهد. دوست دارم اولین نفری باشم که بازی فولاد خوزستان، نفت‌آبادان و بقیه تیم‌ها را ۹۰ دقیقه گزارش‌گری می‌کند.»

قرمز م ولی رنگ شرافت در گزارش‌گری برایم مهم‌تر است

«من از روز اول گزارش‌گری تصمیم گرفتم که یک حرکتی بزنم که باتمام گزارش‌گرها در ایران فرق داشته باشم.» او در همین باره می‌گوید: «من صادقانه با هوادارها، رنگ خودم را مشخص کردم و گفتم که من طرفدار پرسپولیس هستم، هر عزیزی که دوست دارد از من حمایت کند و هر فردی که طرفدار دیگری تیم‌هاست، بداند که من شومن نیستم که رنگم را مشخص نکنم و همه را در آنم‌نگه دارم. من از همان اول گفتم که پرسپولیسی هستم اما هیچ رنگی برای من در گزارش‌گری بالاتر از رنگ شرافت نیست.»

همه اوقات فراغتم با فوتبال پی‌ری می‌شود

او درباره میزان اطلاعات فوتبالی‌اش که لازمه موفقیت در گزارش‌گری است، می‌گوید: «من ۴ صبح از خانه بیرون می‌آیم تا سر کار بروم و در پایلایگاه مشغول شوم. اگر در محل کار، اوقات فراغتی داشته باشم، کتاب درباره فوتبال می‌خوانم، ویدئوی لحظات حساس مسابقات را می‌بینم، پیج‌ها و صفحات ورزشی را دنبال می‌کنم، روزنامه‌های ورزشی را نگاه می‌کنم و... همه اوقات فراغتم به فوتبال اختصاص دارد. یک پسر هم دارم که وقتی پلی‌استیشن بازی می‌کند، بازی‌ها را برای خودش گزارش می‌کند. خانم به او می‌گوید: «پسر، بابات برای ما بیه، دیگه تو گزارش‌گری نکن.» هر کسی در زندگی یک عشقی دارد. خانواده که عشق اول من است و مقدس اما بعدش، من خیلی به فوتبال علاقه دارم.»

فوتبال باید به همه زبان‌ها گزارش شود

او درباره این که چرا گزارش‌گری عربی این قدر برایش جذاب است، می‌گوید: «ما کشوری هستیم با اقوام مختلف، لهجه‌ها و زبان‌های مختلف که همه‌شان ارزشمند است. من کاری به صداسیماندارم که می‌گوید باید همه گزارش‌گرها به زبان فارسی گزارش کنند اما آیا تر که‌ها دوست ندارند که گزارش‌گر تر کن‌بان داشته باشند؟ عرب‌ها هم همین‌طور و... یکی از اهداف اصلی من برای گزارش‌گری عربی مسابقات این است که بین قومیت‌های ایرانی، همدلی بیشتری بیفتد. یکی دیگر از دلایلی که سمت گزارش‌گری عربی فوتبال رفتم، ویژگی‌های شخصیتی‌ام است. من اردیبهشتی هستم بنابراین احساسی‌امو هیجانی. من واقعاً نتوانستم هیچ‌ان را بدون گزارش‌گری فوتبال تخلیه کنم.»

لیگ برتر هم تمام شد. امسال فوتبال ما پدیده خاصی به عنوان فوتبالیست نداشت اما یک اتفاق تازه در فوتبال ما رقم خورد که به نوعی پدیده لیگ بود یعنی گزارش‌گری عربی بازی‌ها. گزارش‌گری عربی گل چیب مهدی ترابی به گل‌گهر سیرجان، پاس گل قان‌دی به محبی در بازی با مس‌رفسنجان، گل محمد قنبری با یک‌تراکتور به نساچی و... که در چند وقت اخیر مورد توجه کاربران شبکه‌های اجتماعی قرار گرفته و پربازدید شده، مربوط به «شهاب شکوری» است. در مینی پرونده امروز زندگی‌سلام با او درباره هدفش از گزارشگری فوتبال به زبان عربی، واکنش‌های هواداران فوتبال و... گفت‌وگویی داشتیم. او در ابتدای این مصاحبه می‌گوید: «این اولین مصاحبه من درباره حرفه گزارشگری‌ام با یک رسانه است و اولین‌ها هیچ‌وقت از یاد نمی‌روند.»

۳۹ ساله هستم و کارمند شرکت نفت

او درباره خودش می‌گوید: «من بچه‌مازندان هستم و یکی از روستاهای شهرستان تنکابن. ۱۲ سال است در پایلایگاه شرکت نفت مشغول کارم و الان گزارش‌گر تیمواسپرت، لنز، روبیکا اسپرت و تلویزیون هم هستم. سنم هم ۳۹ سال است. یک زمانی دوست داشتم فوتبالیست شوم اما چون بچه روستا بودم، به حقم نرسیدم و امکانات نبود تا دیده شوم اما حالا می‌خواهم با گزارش‌گری جبران کنم.»

سال ۸۲ با زبان عربی آشنا شدم

او درباره این که جرعه گزارش‌گری بازی‌ها به زبان عربی از چه زمانی برایش زده شد، می‌گوید: «ما اجرای آشنایی‌ام با زبان عربی به سال ۸۲ برمی‌گردد که در اهواز دانشجوی شدم و با مردم دوست‌داشتنی و خونگرم آبادان، اهواز، خوزستان، سوسنگرد، هویزه و... آشنا شدم. زمان گذشت ۳ یا ۴ سال پیش. در پایلایگاه محل کارم یک زمین چمن است و ما در لیگ برتر کارگری تیم داریم. من از بچگی عاشق گزارش‌گری بودم اما جرعه آن نمی‌خورد که جایگاه خودم در گزارش‌گری را پیدا کنم. یک روز بچه‌ها مشغول بازی بودند. آمدم لب زمین و بازی را گزارش کردم. داور بازی از صدای من خوشش آمد و باید از او تشکر کنم چون اولین نفری بود که به من اعتماد به نفس داد تا بتوانم در این مسیر گام بردارم. گفت صدای تو مال این کار است و برو تست بده. به لطف خدا، بستریکی از شبکه‌های اینترنتی فراهم شد تا من بتوانم در آن جا گزارش کنم. به من اعتماد کردند و من ۱۰ ماه به فارسی گزارش می‌کردم. آن وسط‌ها یک گزارش عربی هم انجام دادم که خیلی به دل‌شان نشست و با این که من پرسپولیسی هستم اما اولین گزارش من که خیلی سرو صدا کرد، گل «مهدی قان‌دی» به الاهلی بود که باز خورد خیلی خوبی داشت و مورد استقبال قرار گرفت.»

بعضی‌ها فکر می‌کنند این گزارش‌ها از شبکه‌های عربی پخش می‌شود!

«بعد از این که هر ویدئوی گزارش‌گری عربی‌ام در شبکه‌های اجتماعی پربازدید می‌شود، یک سری باز خورد در کانال‌ها و صفحه‌های مختلف می‌بینم که مگر کشور‌های عربی هم لیگ ما را تماشا می‌کنند؟ یعنی متوجه نمی‌شوند که یک ایرانی، آن هم مازندرانی در حال گزارش این مسابقات است و این برای من مایه افتخار است. هنوز هم خیلی‌ها باور نمی‌کنند که من بچه‌مازندان هستم.» «شکوری» ادامه می‌دهد: «به شما می‌گویم که تا الان، حتی یک نظر و باز خورد ناسزا و منفی نداشتم که خودم باورم نمی‌شود. این را هم بگویم که من تازه متوجه شدم که زبان عربی ۱۲ میلیون واژه دارد که شگفت‌انگیز است. وقتی واژه‌ها زیاد می‌شود، شما می‌توانید در زمان گزارش مانور بیشتری بدهید، کلمات بیشتری به کار ببرید. همین‌ها باعث شده که گزارش‌گرهای عرب در جهان پرطرفدار باشند. الان بیشتر صفحه‌های اینستاگرامی ورزشی در جهان، گزارش‌های عربی را بازنشر می‌کنند و پیامش این است که مخاطب از گزارش‌گری عربی، لذت می‌برد حتی اگر زبان‌شان نفهمد. شاید در کل جهان کسی نتواند پا جای پای «عصام الشوالی» گزارش‌گر معروف تونسسی بگذارد که به او لقب شاعر گزارش‌گری دنیا را داده‌اند.»

ترسناک‌ترین وسایل شهر بازی‌های جهان

از برج وحشت در استرالیا و تاب‌هوایی در دناک در چین تا غلتک آسمان در دانمارک بازوی دیوانه در آمریکا و... که سوار شدن‌شان دل و جرت عجیبی می‌خواهد

مجیدی | روزنامه‌نگار

پرونده

معمولاً هر وقت صحبت از ترسناک‌ترین وسایل در شهر بازی‌ها می‌شود، ذهن همه ما به سمت ترن‌های هوایی می‌رود. البته که انصافاً بعضی از ترن‌های هوایی، ویژگی‌هایی دارند که بدون هیچ شک و شبیه‌ای در فهرست ترسناک‌ترین وسایل شهر بازی‌های جهان قرار می‌گیرند اما وسایل دیگری هم هستند که سوار شدن‌شان دل و جرت زیاد و عجیبی می‌خواهد. تجربه توام با هیجان بالا، ترس زیاد، ترشح آدرنالین بدون وقفه و... در وسایلی که در پرونده امروز زندگی‌سلام معرفی خواهیم کرد، دور از دسترس نیست.

معلق شدن بین زمین و آسمان

چه وسیله‌ای؟ «گرانش حداقلی» در تابوان

شاید غلبه کردن بر جاذبه زمین برای شما غیر قابل باور باشد ولی مهندسین تایوانی موفق شدند وسیله‌ای طراحی کنند که با غلبه کردن بر جاذبه زمین، هیجان سوار شدن به یکی از ترسناک‌ترین وسایل در شهر بازی‌های جهان را چندین برابر کند و بسیاری از افراد مدعی ترس بودن را فقط برای سوار این وسیله شدن به تایوان بکشند! این وسیله حدود ۳۵ متر بالاتر از سطح زمین به صورت معلق قرار دارد و بر جاذبه غلبه می‌کند، پس از آن رها می‌شود و با سرعتی باور نکردنی به سمت زمین می‌رود. تصویر آن گویای همه چیز است!

پرواز با کنترل توسط خود

چه وسیله‌ای؟ «غلتک آسمان» در دانمارک

یکی از هیجان‌انگیزترین وسایل در شهر بازی‌های جهان این ترن هوایی در دانمارک است که خود شما می‌توانید آن را کنترل کنید و تجربه پرواز را داشته باشید اما هیچ چیز بدتر از این نیست که شما پرواز بلد نیستید! نکته جالب درباره این وسیله بازی این است که کنترل کردن هر کابین بر عهده خود سر نشینان است و هر تصمیم اشتباهی، تکان شدیدی را به کابین خواهد داد.

روی بازوی مکانیکی در لبه برج

چه وسیله‌ای؟ بازوی دیوانه در آمریکا

سوار چنین وسیله‌ای شدن، قطعاً یک تجربه آزاردهنده است! این وسیله دارای یک بازوی مکانیکی عظیم است که در ارتفاع ۲۰ متری روی لبه برج استراتوسفر در ارتفاع بیش از ۲۷۵ متری قرار دارد. این بازوی دیوانه برای بیش از ۵ دقیقه، شما و چندین مسافر دیگر را در هوای آزاد به جهت‌های مختلف و خیلی سریع می‌چرخاند. این وسیله کسانی را که در این آسمان‌خراش هستند تا جای ممکن بالایی بردو از آهسته‌ترین سرعت شروع به چرخاندن می‌کند و به تدریج سرعت و ارتفاع را افزایش می‌دهد.

وسط آسمان با یک پدال

چه وسیله‌ای؟ دوچرخه‌سواری هوایی در ژاپن

طبق بعضی گزارش‌ها در ر سانه‌های جهان، ترسناک‌ترین وسیله در شهر بازی‌ها همین دوچرخه‌سواری هوایی در ژاپن است. این وسیله تنها قدرت حمل یک یا دو نفر را دارد، فقط یک کمربند دارد و در ارتفاع ۱۵ متری، کنترل این وسیله پدالی تنها به دست مسافران است. در بعضی از بخش‌های این مسیر به علت قرار گرفتن در سراسیبی، سرعت این وسیله بالایی رود و چون فرد تا چند ثانیه پیش، روی وسیله کنترل کامل داشته اما دیگر ندارد، هیجان بالاتری را تجربه خواهد کرد. در ضمن، ترس هم‌زمان ندارد.

سرعت ۱۵۰ کیلومتری در فاصله ۲۰ متری از زمین

چه وسیله‌ای؟ تاب‌هوایی در دناک در چین

وقتی اسم تاب به گوش‌تان می‌خورد، هرگز تصور نمی‌کنید که بیش از یک متر از زمین ارتفاع بگیرد ولی این‌جا، یعنی در شهر بازی فانتا و ایلد در شهر چینگدائو این گونه نیست. این تاب هوایی که تا فاصله ۲۰ متری از زمین می‌رود و تا ۱۵۰ کیلومتر بر ساعت، سرعت می‌گیرد، یکی از ترسناک‌ترین وسایل در شهر بازی‌های جهان است. یکی از افرادی که سوار آن شده، درباره تجربه‌اش گفته است: «من حاضرم سوار یک هواپیمای ساخت سال ۱۹۷۰ شوم، ولی دوباره سوار این تاب هوایی نشوم.»

ترن هوایی ۳۶۰ درجه

چه وسیله‌ای؟ اسکای اسکریم در آلمان

ترن هوایی اسکای اسکریم یکی از وحشتناک‌ترین ترن‌های هوایی است که دارای صندلی‌های معلق است که در حین سفر با این ترن هوایی به میزان ۳۶۰ درجه زاویه شما نسبت به سطح زمین تغییر خواهد کرد و در حین استفاده از آن از حلقه‌های مهندسی شده عبور خواهید کرد و وارد حلقه‌های گوناگون و پرپیچ‌وخمی خواهید شد.

منابع این پرونده: ایلنا، ترین‌ها، کارناوال و...

سقوط روی تور بدون طناب

چه وسیله‌ای؟ «ترس خالص» در آمریکا

درست زمانی که فکر می‌کنید ترسناک‌تر از این نمی‌شود، این وسیله بدون هیچ مهارت شما را روی توری پرت می‌کند! از این ترسناک‌ترین که بدون بانجی، بدون چتر نجات، بدون بند و طناب، شما در آسمان سقوط آزاد می‌کنید و مثل قطره‌ای از فاصله ۱۳۰ متری روی شبکه ایمنی توری زیر آن، چکه می‌کنید! این وسیله در شهر بازی جاذبه صفر در تگزاس واقع شده است.

سقوط از ساختمان ۳۸ طبقه

چه وسیله‌ای؟ برج وحشت در استرالیا

چه احساسی پیدا می‌کنید اگر بدانید این وسیله در شهر بازی استرالیا تا ارتفاع ۱۲۹ متر که معادل یک ساختمان ۳۸ طبقه است، بالایی‌بود؟ وقتی سوار این وسیله شوید، روی ریل آن به آرامی بالایی‌روید تا به انتهای آن می‌رسید که ۱۲۹ متر ارتفاع دارد و سپس با سرعت ۱۶۰ کیلومتر بر ساعت سقوط می‌کنید. برای ساخت این برج وحشت ۱۶ میلیون دلار هزینه شده و چهارمین وسیله شهر بازی بلند در دنیاست.

ترکیبی از سقوط آزاد

و ترن هوایی

چه وسیله‌ای؟ گردباد شیطانی در اوهایو

این وسیله شهر بازی، ترکیبی از سقوط آزاد و ترن هوایی است. در واقع ترکیبی کامل از دو وسیله بازی ترسناک است که ماجراجوترین افراد به آن علاقه دارند. این وسیله ضربان قلب شما را به شدت بالا می‌برد، چون تا ارتفاع ۶۶ متر بالا می‌رود و ۴۵۰ درجه را با سرعت ۱۱۰ کیلومتر بر ساعت می‌چرخد.

